

om nogle andre mindre Punkter paa Finantsloven, som imidlertid ere ret interessante. Det var f. Ex. for nogle Aar tilbage Eilsalbet, at vi paa Finantsloven fandt opført 50,000 Rd. — ja 50,000 Rd. betyder jo ikke Meget paa en Finantslov — altsaa nu 100,000 Kr. som Indtægt af Rangsstaten. Der var en tidligere Minister, som, da Embedsvoesenet regjerede og var i sit Flor heri Danmark, fandt, at det var rigtigt at affasse Rangsstaten og derved indføre en Skat paa Kl. Det var saadan to Mundfulde i samme Samling, som passede rigtig godt. De, der ville tituleres som store Herrer, ville have denne Forsnielse frit, men Enhver, der skal drikke et Glas Kl, skal skatte til Statskassen. Det var en overmaade nydelig Lanke, der gik igjennem dette Forslag, men man fik den da ikke ganske udført. Imidlertid har man faaet den nye udmærkede Indretning indført, at man har givet alle Embedsmænd Rang under Et, men vel at mærke Rang, som de ikke betale Noget for. Følgen deraf er blenden den, at Rangsstaten er falden ned til det Halve. Embedsmændene ere komne meget højere op i Rangen, end de før vare, og Nogle, som ingen Rang havde, have faaet en saadan i vore oplyste Tider. De kunne kalde sig Statsraader, Konferentsraader o. s. v., hvad de ville, de have Rang, men de betale ikke Noget derfor; det er en udmærket snild Indretning og vel ubtænkt. Det var det ærede daværende Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Fenger), som bragte den frem, og det skal ihukommes. Rangsstaten findes her paa Finantsloven i en stadig Nedadgaaen; en Borger, som ikke er Embedsmand, og som ønsker lidt Rang, kan faae den Lyft styret, naar han vil betale lidt; men det er saa overordentlig lidt, som ad den Vej kommer ind; thi hele Rangsstaten er nu, som sagt, gaaet ned til 58,000 Kr., og det er næsten kun det Halve af, hvad den før var; det skulde have været 100,000 Kr. Der gaar næsten ikke et Aar eller nogen Maaned, uden at der er En eller Anden, der beder sig fritagen for Rangen og bliver fri for samme, hvilket i og for sig kan være meget rigtigt; jeg gjør blot opmærksom herpaa.

Der er visse Punkter, som ere ret interessante, naar man sammenholder Statsregnskabet med Finantslovsforslaget. Jeg vil opfordre de Herrer til rigtig nøie at efterlese de Paragrafer, der handle om det indirekte Skattevæsen, saasom Stempelpapirsintraderne, Afgiften af Arv, Afgiften af overdragne Eiendomme, Rets- og Departementsportler, endelig den store Sum: Told- og Brænderiintraderne. Jeg vil ret bede de ærede Herrer at lægge Mærke til disse Summer, som tilsammen udgjøre den egentlige Indtægt paa Finantsloven; thi naar disse Summer gaa i Veiret, saa ville de — det vil sige, ikke Told- og Brændri-afgifterne, men de andre — omtrent svare til den

derne ved Omsætning mellem Beboerne, Afgifter af overdragne Eiendomme og Rets- og Departementsportler ville i høi Grad blive forøgede ved den sørgelige Tilstand, der er i Landet. Da jeg ikke vil tale om Finantsloven i dens Helhed uden ogsaa at omtale dette, vil jeg blot til Overflodighed gjøre opmærksom paa, at det jo dog er et ganske forunderligt Misforhold, at af hele Indtægten, som udgjør 46 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., er vistnok omtrent de 22 $\frac{1}{2}$ Mill. Indtægt af Toldafgifter og Brændriafgifter. Disse Indtægter ere jo nedadgaaende, fordi vi ikke have Raad til at indføre saa Meget, som vi tidligere havde Raad til; men disse store Tal vidne jo om det sørgelige Grundlag for vort Skattevæsen, at det væsentlig er de mindre Besiddende, alle dem, der høist kunne naae at drikke en Kop Kaffe, men ikke have Raad til at spise en Ret Kjømad eller en Ret varm Mad, som vi ramme igjennem denne Skat. Sætte vi Toldindtægterne, baade den virkelige Toldindtægt og den, vi have som Krigsskat, for at tage et rundt Tal, til 20 Mill. Kr., saa vil det med andre Ord sige, at hvert enkelt Medlem, baade Store og Smaa, Alle tilsammen i Danmark udrede gennemsnitsvis 10 Kr. om Aaret. Det er en Kopskat paa omtrent 10 Kr. om Aaret for hver Indbygger i Danmark. Der er jo omtrent 2 Millioner Indbyggere i vort lille Land, og Toldindtægterne ville udgjøre omtrent 20 Mill. Kr. det er altsaa 10 Kr. pr. Hoved, og det er virkelig, hvad jeg maa kalde en meget stor Afgift.

Den ærede Finantsminister omtalte ved Lovens Forelæggelse, at i Aar vilde Postvæsenet undtagelsesvis komme til at staa som en Udgiftspost i Stebet for som en Indtægtspost. Jeg veed ikke, om den ærede Minister vilde følge et nærliggende Lands Exempel i et Punkt, da det jo er vist, at vor sydlige Nabo i dette Stykke har viist . . . (Afbrydelse af Dinesen). Det ærede Medlem for Sillerød gjør opmærksom paa, at den halve Time er gaaet, men han skal nok faae Lidt endnu, jeg er ikke saa karrig. Hvad man end kan sige om vor sydlige Nabo i mange andre Retninger, saa er Lyssland for Diebliffet det Land, der staa ypperst med Hensyn til Fremskridt paa Postvæsenets Omraade, om jeg end i Dvrigt maa indrømme, at vi her hjemme ogsaa have et meget godt og et meget billigt Postvæsen. Det forekommer mig imidlertid, at det er urigtigt, at vi staa tilbage paa visse enkelte Omraader, og dertil blandt vil jeg nævne det, at man paa ethvert Blad, der udgaar i Lyssland, kan hos Postvæsenet tegne Abonnement for en Maaned ad Gangen, hvormod man her i Landet ikke kan tegne Abonnement for mindre end et Hjerdingaar. Det var et lille Fremskridt, som man dog gerne kunde gjøre. Jeg vil slutte denne Betragtning af de økonomiske Forhold med følgende Bemærkning. Jeg anser Tilstanden her i Landet for at være en saadan, at den opfordrer til meget nøie at under-